

KS KALNA SVĒTRUNA

#3 LAIMĪGI APBĒDINĀTIE

Mateja ev. 5:4

Ievads

Kalna svētrunas ievadā Jēzus nosauc kritērijus, pēc kuriem iespējams noteikt laimīgus cilvēkus. Viņu laime un svētība meklējama tajā, ka viņiem pieder Debesu valstība, kā Jēzus savā pirmajā teikumā minēja, atsaucoties uz garā nabagiem.

Nākamais teikums Jēzus svētrunā ir – “laimīgi apbedinātie”, kas ir iepriekšējā teikuma domas turpinājums. Jo tie, kuri ir garā nabagi, apzinoties savu grēcīgumu, ir arī apbedināti šī stāvokļa dēļ. Tikai caur šīm bēdām cilvēks nonāk pie tās laimes, par kuru Jēzus runā Kalna svētrunā.

Šodienas lasījums

Izlasām kopīgi Mateja ev. 5:3-4.

Diskusijas pirmā daļa

1. Ar ko Tev asociējas vārdi “laime” un “nelaime”? Nosauciet pa visiem desmit sinonīmu katram no tiem.

Laime – prieks, skaistums, bagātība, smieklī, veselība, mīlestība u.c.

Nelaime – bēdas, sāpes, izmisums, asaras, nabadzība, slimība, naidis u.c.

2. Vai būt apbedinātam Tu vairāk saisti ar laimes vai nelaimes sajūtu? Kādēļ?

Protams, nelaimes sajūtu, jo bēdas nozīmē būt sāpinātam, raudāt, skumt,

būt nelaimīgam. Apbedinātam cilvēkam būt laimīgam izklausās pēc

pretrunas.

3. Jēzus starp vārdiem “laimīgs” un “apbēdināts” ieliek vienādojuma zīmi, ko Viņš ar to vēlas pateikt? Caur kādu stāvokli, Viņaprāt, ved ceļš uz laimi?

Tā kā vārdu salikums “laimīgs” un “apbēdināts” ir nesavienojus, acīmredzot, tie apzīmē divus dažādus laika posmus. Vispirms cilvēkam jābūt apbēdinātam, lai pēc tam nokļūtu stāvoklī, kurā sevi var saukt par laimīgu.

4. Garā nabagie atšķiras no garā bagātajiem ar to, ka sevī neatrod neko tādu, ar ko paši spētu pārliecināt Dievu, ka ir pelnījuši attaisnošanu. Šī apziņa ir intelektuālā daļa, bet būt apbēdinātam – emocionālā daļa. Garā nabadzība aizved pie apbēdinājuma. Par ko garā nabags ir tik ļoti apbēdināts?

Par savu nespēju būt pietiekami labs, nopelnītu glābšanu jeb labvēlību Dieva acīs. Iemesls šai nespējai ir – grēks. Grēks ir šķērslis starp cilvēku un Dievu, un tikai tas cilvēks, kurš nožēlo šo grēku, saņem tā atlaišanu. Nožēlai jābūt patiesai, ar dziļu apbēdinājumu, salauztu sirdi un satriektu garu. Grieku tekstā labākais tulkojums vārdam “apbēdinātie” ir “sērojošie”, tātad tādi, kuri sēro un raud par kaut ko. Dāvida 51.Psalms atklāj apbēdināta cilvēka lūgšanu pēc piedošanas.

5. Ījabs bija garā bagāts, bet tikai tad, kad ieraudzīja Dievu, viņš atzina savu nabadzību. Izlasiet Ījaba 42:5-6 – kāda ir viņa reakcija, kad ierauga Dievu? Kā izmainās viņa attieksme pret sevi pašu?

Viņš noliedza jeb aizliedza sevi, viņam pilnībā izmainījās domas par sevi. Un tā rezultātā viņš nožēloja savus grēkus pīšļos un pelnos, kas bija pielīdzināms sērošanai. Viņš sēroja par savu netīrību Dieva priekšā.

6. Visi cilvēki, kuri nonāk Dieva spožuma tuvumā, ierauga sevi patiesā izskatā. Un tas viņus noved pie apbēdinājuma. Ko varam secināt par tiem, kuri nekad nav izjutuši apbēdinājumu par savu “izskatu”?

Ka viņi, visticamāk, nekad nav nonākuši Dieva spožuma tuvumā. Jo, ja būtu, tad būtu ieraudzījis sevi patiesajā izskatā, un tas būtu izmainījis viņa priekšstatu par sevi, nenovēršami izraisot apbēdinājumu. Pāvils nonāca Dieva spožuma tuvumā un vēlāk raksta par sevi – “es, nožēlojamais cilvēks!” Rom 7:24, kaut arī bija tajā laikā viens no svētākajiem cilvēkiem zemes virsū.

Paralēlā Rakstvieta

Izlasām kopīgi 32.Psalmu.

Diskusijas otrā daļa

7. Pāvils citē šo Dāvida Psalmu vēstulē Rom 4:6-8. Kādus cilvēkus Dāvids sauc par “laimīgiem”? Ja Dāvids arī sevi tā sauc, vai viņš pats pirms tam bija apbēdināts?

Dāvids par laimīgiem sauc tādus cilvēkus, kurus Dievs taisnojis neatkarīgi no darbiem, tātad žēlastībā. Bet ceļš uz šo taisnošanu jeb “laimi” ved cauri grēku nožēlai, cauri apbēdinājumam par grēku. Kā jau lasījām 51.Psalmā Dāvids pats izgājis cauri šim apbēdinājumam, tādēļ arī ir labs paraugs Jēzus teiktajam Kalna svētrunā – “laimīgi apbēdinātie”.

8. Izlasām Jēkaba 4:8-10. Kādiem cilvēkiem Dievs tuvojas? Kādēļ tikai šādiem?

Pazemīgajiem, kuri sevi šķīstījuši no netīrības, bēdājoties, vaimanājot un raudot par savu grēku. Dievs ir pilnīgi svēts, bez grēka, tādēļ Viņam nav iespējams tuvoties tiem, kuri līdz nes grēku. Tas ir kā lidostā iet cauri ķermeņa skenerim ar metāla priekšmetiem kabatās – tas nav iespējams.

9. Vai šo Jēzus, Dāvida, Pāvila un Jēkaba domu par ceļu uz laimi, kas ved cauri bēdām un skumjām, šodienas pasaulē daudz dzirdam? Un šodienas baznīcās? Kādēļ?

Pasaulē nedzirdam nemaz, jo tur laime asociējas ar prieku, smiekliem un izklaidi, nevis apbēdinājumu. Arī baznīcās dzirdam arvien retāk, jo, tām arvien vairāk pielāgojoties pasaulei, šī vēsts kļūst nepopulārāka, “atbaidot” cilvēkus ar runām par grēka nožēlu, kas izraisa diskomfortu.

10. Bībelē ir vairākkārt minēts, ka Jēzus raudāja, bet nevienu reizi, ka Viņš smietos. Pat ja smējās, kādēļ Bībelē tas neatspoguļojas? Kā Ec 21:14-15 ar to varētu būt saistīts? Kā tas attiecas uz Tavu dzīvi? Vai šis “apbēdinājums” ir vienreizējs notikums, vai arī ikdienišķs dzīvesveids?

Jēzus redzēja šo cilvēkus mūžības gaismā, un tā kā lielākā daļa nebija mierā ar Dievu, nebija iemesla priekam, bet drīzāk rūpēm. Tādēļ Jesaja 53:3 Viņš tiek aprakstīts kā vīrs, “kas pazīst sāpes”. Ecehiēla grāmatā attieksme ir ļoti līdzīga – tajā tiek aicināts skatīties patiesībai par cilvēku mūžības stāvokli acīs, un tas attiecas arī uz mums šodien. Tādēļ apbēdinājums par grēku nav tikai vienreizējs notikums, tas ir dzīvesveids, kur mūsu ikdienas grēki mūs skumdina, bet – arī citu cilvēku grēki mūs apbēdina, jo apzināmies, kādas tiem būs sekas mūžībai.

11. Kā Tu vari zināt, vai esi “apbēdinātais”? Vai tev sāp Tavi grēki? Vai arī nejūti tos? Vai Tevi apbēdina ne tikai savi, bet arī citu grēki? Ko Tu dari lietas labā?

Apbēdinātais jūt bēdas par grēkiem, kad tos dara. Šīs bēdas ir tas instruments, ar kuru grēks tiek apspiests, jo tas, kas izraisa bēdas, izraisa nepatiku, un no tā cilvēks centīsies izvairīties. Bet, ja cilvēks bēdas nejūt, tad nevar sevi saukt par apbēdināto. Tādam cilvēkam jāsāk ar tuvošanos Dieva spožumam caur Dieva Vārdu, lai vispirms ieraudzītu sevi pareizajā gaismā.

Psalmos 119:11 stāv rakstīts “es turu Tavus vārdus savā sirdī, lai negrēkotu pret Tevi.” Tātad, Dieva Vārds ir palīdz saskatīt grēku un izvairīties no tā.

12. Apbēdinātajiem Jēzus sola mieru. Kā šis miers izpaužas? Vai Tev ir šis miers?

Viena lieta, ko pasaule redz kristiešos, ir viņu – miers! Tas ir miers, ko pasaule cilvēks nekad nespēs iegūt. Tas ir miers, kas seko grēku nastas atcelšanai, un viss pārējais dzīvē pēkšņi kļūst panesams. Viss pārējais. Finansiālas grūtības, veselības problēmas un citi pārbaudījumi kļūst panesami, jo ir apziņa, ka zem kājām ir stiprs pamats, Kristus klints.

Noslēgums

Pāvils 2.Kor. 12:21 saka – *es ceru, ka man nebūs jāraud par jums, jo jūs nebūsi raudājuši paši par sevi.* Garā nabagie raud par savu grēku. Tādēļ Dievs viņus mierina. Viņu miers ir apziņa, ka saņemta grēku piedošana, bet *tādēļ* jūtīgums pret grēku aug.